

птицитѣ, които сж извънъ въздуха, умиратъ. Сжщиятъ законъ, сжщата аналогия се отнася и до човѣка. Човѣкъ може да излѣзе вънъ отъ Бога, може да не вѣрва, но въ това невѣрие той ще внесе мракъ и тъмнина въ душата си, ще изгуби свѣтлината си, ще изгуби смисъла на живота си.

Та, казвамъ: въ всѣко нѣщо има смисълъ. Запримѣръ, като срещнемъ единъ вълкъ, какво означава вълкътъ, какъвъ смисълъ има той? срещнемъ мечка. Какъвъ смисълъ има тя? Често ние уподобяваме човѣка на нѣкое животно. Казваме: вълкъ е той, мечка е той, овца е той. Христосъ пъкъ казва за себе си: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ“. Какво означава живиятъ хлѣбъ? Нѣкои наричатъ Христа „Агнецьтъ Божий“ — пакъ уподобление правятъ. Какво означава това? И въ този смисълъ, нѣкои народи отъ старитѣ врѣмена, като сж разбирали това нѣщо, сж се покланяли на нѣкои животни, като сж ги считали за символъ на нѣщо велико. Ние се чудимъ, запримѣръ на египтянитѣ, какъ е възможно, тѣ които сж били толкова культурни да се кланятъ на тѣхния аписъ — животно отъ рода на млѣкопитающитѣ. Нима ние днесъ не се кланяме прѣдъ онази каса, пълна съ златни, звонкови монети? Нима ние не се кланяме прѣдъ онзи богатъ банкеръ? — Покланяме се и прѣдъ пълната каса, покланяме се и прѣдъ богатия банкеръ. При това, като влѣзешъ при него, очите ти сж отворени на четири. Защо? Казвашъ: е, нужда имамъ. Сега, въпросътъ не е за външнитѣ хора, да оставимъ тѣхъ на страна, въпросътъ се отнася до вѣрующитѣ, до онѣзи, които вѣрватъ въ Бога. Питамъ: опитали ли сте вие вашата сила, какъ мо-